

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ek/2019/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124381152
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Baboľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124381152.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného 1/: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C. a oprávneného 2/: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zast.: Mgr. Jakub Marťák, advokát, so sídlom Rajska 7, 811 08 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., právne zast.: Mgr. Róbert Kučera, advokát, so sídlom Veľká Okružná 39, 010 01 Žilina, o vymozenie nepeňažného nároku, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jaroslav Kabáč, so sídlom exekútorského úradu Trojičné námestie 191, 027 44 Tvrdošín, pod sp. zn. 075EX 419/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávneným v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 21.09.2024 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymozenie nepeňažného nároku, priznaného na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu – uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 25C/46/2024 zo dňa 16.08.2024 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd poverením dňa 14.10.2024 súdneho exekútora JUDr. Jaroslav Kabáč, so sídlom exekútorského úradu Trojičné námestie 191, 027 44 Tvrdošín (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 075EX 419/24. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 14.10.2024 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného. Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 075EX 419/24 zo dňa 21.10.2024 bolo povinnému doručené do elektronickej schránky dňa 28.10.2024.
3. V priebehu konania doručil povinný súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 11.11.2024. Následne na to predložil súdny exekútor súdu dňa 26.11.2024 na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.
4. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na ustanovenia § 3 písm. c) bod 6, § 4 ods. 1 písm. c), § 6 ods. 1, § 96 ods. 8 druhej vety, zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a vzhľadom na tieto ustanovenia uviedol, že dodávateľom plynu je osoba, ktorá má povolenie na dodávku plynu. Dodávka plynu predstavuje podnikanie v energetike, ktoré možno vykonávať len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti alebo na základe rozhodnutia úradu podľa § 10 ods. 8 alebo ods. 9 zákona č. 251/2012 Z. z. alebo podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach. Zabezpečenie dodávky plynu je predmetom zmluvy uzatvorenej

medzi dodávateľmi plynu a odberateľmi plynu a predstavuje povinnosť zabezpečiť dodávku plynu zo strany dodávateľa plynu. Nakoľko povinný v energetike nepodniká a nie je dodávateľom plynu, nemôže zabezpečiť dodávku plynu, ktorú je oprávnený zabezpečiť v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike iba dodávateľ plynu a to na základe zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom plynu a odberateľom plynu. Uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 25C/46/2024 - 159 zo dňa 16.08.2024 o neodkladnom opatrení v časti výroku II., ktorým súd nariaďuje povinnosť povinnému zabezpečiť dodávku plynu, predstavuje plnenie nemožné, a teda uznesenie je v tejto časti nevykonateľné. Týmto povinný navrhuje, aby exekučný súd predmetnú exekúciu vedenú voči jeho osobe v celom rozsahu zastavil, nakoľko exekúcia je vedená na podklade súdneho rozhodnutia, ktoré nariaďuje nemožné plnenie, a preto je v tejto časti nevykonateľným rozhodnutím.

5. Oprávnení sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadrili prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to tak, že povinný vo svojom návrhu tvrdí, že nepodniká v energetike, nie je dodávateľom plynu, a teda nemôže zabezpečiť dodávku plynu do predmetného rodinného domu. Toto tvrdenie je celkom zjavne nesprávne, a to hneď z niekoľkých dôvodov. V prvom rade exekučný titul v danom prípade neznie tak, aby povinný priamo dodával plyn do rodinného domu, ale aby jeho dodávku zabezpečil, a to napríklad prostredníctvom tretej osoby. Výrok exekučného titulu nezaväzuje na plnenie (dodávanie plynu) povinného ale ukladá mu povinnosť toto plnenie zabezpečiť. Preto je nesprávny výklad podávaný povinným o tom, že on je ten, kto má plyn dodávať. Na takéto plnenie exekučný titul neznie. Rovnako oprávnení poukázali na to, že rozhodnutím súdu nemožno zaviazat' na plnenie osobu, ktorá nie je účastníkom súdneho konania. Osoba oprávnená na dodávanie plynu (napr. spoločnosť Slovenský plynárenský priemysel, a. s., či iné) nemôže byť priamo zaviazaná na plnenie povinnosti bez toho, aby sa mohla k takémuto rozhodnutiu vyjadriť a prípadne voči nemu namietat', a teda bez toho aby bola stranou sporu. Z predmetného súdneho konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, je zrejmé, že žiadna takáto osoba stranou sporu nie je a ani byť nemôže. V konaní je žalovaným práve povinný, ktorý vystupuje v pozícii zapísaného vlastníka predmetného rodinného domu a ktorému jedinému prirodzene prislúcha takáto povinnosť (ako zapísaného vlastníka) zabezpečiť (nie priamo realizovať) dodávku energii. Exekučný titul nemôže zaväzovať priamo dodávateľa plynu aj z toho dôvodu, že práve taký výrok by bol nevykonateľný. Výrok súdu obsiahnutý v neodkladnom opatrení totiž musí byť formulovaný tak, aby bolo podľa neho možné plniť počas celej doby, na ktorú je nariadený. Bez nutnosti ho dodatočne meniť a upravovať. Ak by oprávnení pripustili formuláciu výroku tak, že má plniť priamo osoba oprávnená na dodávanie plynu, nebola by zabezpečená nemennosť rozhodnutia a výrazným spôsobom by bolo zasiahnuté do právnej istoty oprávnených. Tretia osoba totiž môže dodatočne zaniknúť alebo stratiť oprávnenie na dodávanie plynu (odhladnuc od toho, že ani nie je účastníkom konania). Z tohto dôvodu by výrok súdu nemohol byť ďalej vykonateľný a bolo by nutné vydať nové rozhodnutie. Práve tým, že je zaviazaný na zabezpečenie dodávky žalovaný (ako zapísaný vlastník), je zabezpečená nemennosť rozhodnutia a právna istota, pretože ak by aj došlo k zmene v osobe žalovaného, nebude to mať vplyv na zabezpečenie jeho povinnosti plniť. Rovnako oprávnení poukázali na rozhodovaciu prax súdov, ktorá v obdobných veciach rozhoduje (z hľadiska výroku) totožne. Takéto rozhodnutia súdov prvej inštancie sú navyše potvrdzované aj odvolacími súdmi. Ide napríklad o uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 9. 2020, sp. zn. 8Co/41/2020, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 1. 2021, sp. zn. 6Co/1/2021, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 8. 2. 2017, sp. zn. 9Co/6/2017 alebo uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 4. 2020, sp. zn. 10Co/8/2020. Vo všetkých týchto rozhodnutiach tak prvostupňové súdy ako aj súdy odvolacie považovali neodkladné opatrenie v znení „žalovaný je povinný zabezpečiť dodávku energii“ za správne. Z uvedeného teda vyplýva, že okrem iného aj rozsiahla rozhodovacia prax súdov považuje takýto pretit' za vecne správny a vykonateľný. Preto aj z tohto dôvodu je návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu nedôvodný. V nadväznosti na vyššie uvedené navrhujeme, aby súd v zmysle ust. § 611 ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

6. Súdny exekútor sa okrem priebehu doručovania písomností k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Ide predovšetkým o tie skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania je potrebné uviesť, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v základnom konaní.

13. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnila.

14. Exekučný súd v konaní pri návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

15. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať.

16. Súd považuje za potrebné dať do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (NS SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

17. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou a materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimočnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd skúmať po hmotnoprávnej stránke, teda z materiálnej právoplatnosti je rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky.

18. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda bol podaný v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, a takto podaný návrh má odkladný účinok.

19. Súd opätovne skúmal exekučný titul a mal nesporne preukázané, že exekučným titulom bol povinný zaviazaný zabezpečiť dodávku elektrickej energie, studenej a teplej vody a plynu do nehnuteľnosti, ktorou je stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavená na parcele registra „C“, parcelné číslo 286/2 a zapísaná v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie C., obec Rudina, okres Kysucké Nové Mesto (ďalej len „rodinný dom“) a taktiež zdržať sa akýchkoľvek zásahov, ktoré by mali za následok obmedzenie dodávky elektrickej energie, studenej a teplej vody a plynu do rodinného domu, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Nakoľko povinnosť uloženú exekučným titulom povinný nesplnil oprávnení boli nútení podať návrh na vykonanie exekúcie.

20. Po preskúmaní celého spisového materiálu súd konštatuje jeho nedôvodnosť. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a teda zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným bola skutočnosť, že povinný v energetike nepodniká a nie je dodávateľom plynu, nemôže zabezpečiť dodávku plynu, ktorú je oprávnený zabezpečiť v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike iba dodávateľ plynu a to na základe zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom plynu a odberateľom plynu a preto výrok exekučného titulu je v tejto časti nevykonateľný. Na základe uvedeného súd poukazuje na skutočnosť, že vykonávacie konanie (exekučné konanie) nepredchádza základnému konaniu, výsledkom ktorého bol právoplatný a vykonateľný exekučný titul. To znamená, že najskôr musel o nároku oprávneného rozhodnúť súd v základnom konaní a až následne, z dôvodu neuhradenia resp. nesplnenia judikovanej pohľadávky/nároku povinným si oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, aby sa núteným spôsobom vykonalo to, čo nebolo dobrovoľne (zo strany povinného) splnené. Súd v tomto bode tiež zdôrazňuje, že nie je ďalšou odvolacou inštanciou. Skutočnosti, ktoré povinný namietal vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie exekučný súd nepreskúmaval, nakoľko v exekučnom konaní sa súd v rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie zaoberá len takými okolnosťami, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Vo vykonávacom konaní exekučný súd musí vychádzať z rozhodnutia,

ktoré je exekučným titulom, pretože sa vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté. Súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

22. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

23. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

24. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

26. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

27. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastníci konania - oprávnení, ktorí mali plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, majú nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potrebovali na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

28. Súd konštatuje, že oprávnení si náhradu trov, ktoré by im vznikli v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie, riadne a včas neuplatnili. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného

poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii účastníkov, aký nárok si voči sebe v ňom uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný ex offo rozhodovať o takom nároku účastníkov, ktorý nebol z ich strany v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnení v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nenavrhlí, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku) o ďalších trovách exekúcie, súd o trovách konania vzniknutých oprávnenému 1/ a 2/ v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval.

29. Povinný si uplatnil od oprávnených nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie v celkovej výške 161,85 Eur.

30. Súd v tomto bode poukazuje na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k právnemu záveru, že v celom rozsahu nie je dôvodným podaním vo veci samej, v čoho dôsledku súd prvým výrokom tohto uznesenia zamietol predmetné podanie v celom rozsahu, a preto povinný nebol ani len v čiastočnom rozsahu úspešný, čím povinnému nevznikol dôvodný nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávneného. Na základe uvedených skutočností súd povinnému ním uplatnený nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávneného v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.